

ಹೊರಡುವ ಮುನ್ನ ತಾಯಿ ದೇವಕಿಯ ಅನುಮತಿಗಾಗಿ ಅವಳ ಭವನಕ್ಕೆ ಬಂದ.

ಒಡಹುಟ್ಟಿದ ಅಣ್ಣನೇ ತನಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಕ್ಕಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆಹುತಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಾಗ ಆದ ಆಘಾತದಿಂದ ದೇವಕಿ ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡಿರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಪ್ರಥಮ ಬಾರಿಗೆ ಕಂಡಾಗ ಅಷ್ಟು ವರ್ಷದಿಂದ ಸೆರೆಯಾಗಿದ್ದ ಸಂಕಟದ ಕಡಲು ಭೋರ್ಗರದಿತ್ತು. ಅವಳ ಅಪ್ಪೇಕ್ಷೆಯಂತೆ ಅವಳೇ ನೀಡಿದ ವರ್ಣನೆಯ ಆಧಾರದಿಂದ ಕಂಸನ ಖಡ್ಗಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾಗಿದ್ದ ತನ್ನ ಅಣ್ಣಂದಿರ ತೈಲಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಸ್ವತಃ ರಚಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು ಸಂತ್ಯಜಿಸಿದಾಗ, ಇಷ್ಟಾಗಿಯೂ ಹಳೆಯ ಆಘಾತ ಅವಳ ದೇಹ ಹಾಗೂ ಮನಸ್ಸನ್ನು ದುರ್ಬಲಗೊಳಿಸಿತ್ತು. ತಾಯಿಗೆ ವಿಧಾಯ ಹೇಳಲು ಕೃಷ್ಣ ಹೋದಾಗ ರಾಜ ವೈದ್ಯರು ಅವಳ ಆರೋಗ್ಯ ತಪಾಸಣೆ ನಡೆಸಲು ಬಂದಿದ್ದರು. ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಕಂಡೊಡನೆ ಮೇಲೆದ್ದು ಗೌರವದಿಂದ ವಂದಿಸಿದರು. ಎಲ್ಲೋ ಇದ್ದ ಅವಳು ವಕ್ರವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಬಂದು ಕೃಷ್ಣನ ಮುಂದೆ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟಳು.

‘ವಾಸುದೇವ, ನೀ ನಿಮ್ಮಮ್ಮನ ಮನೆ ಹೊಕ್ಕಿದ್ದು ಕಂಡೆ. ಚಂದನ ಲೇಪಿಸಲು ಓಡೋಡಿ ಬಂದೆ. ಲೇಪಿಸಲೇ’ ಆಸೆಯಿಂದ ಕೇಳಿದಳು. ಕೃಷ್ಣ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುವ ಮುನ್ನ ವೈದ್ಯರು ಕೆಂಡ ಕಾರಿದರು.

‘ಭೀ, ತೊಲಗಾಚೆ. ನಿನ್ನನ್ನಿಲ್ಲಿಗೆ ಆಹ್ವಾನಿಸಿದವರು ಯಾರು? ನಿನ್ನ ಮುಖದರ್ಶನ ಅಶುಭವೆಂದು ತಿಳಿಯದೇ? ಎಂದೋ ಒಮ್ಮೆ ನಮ್ಮ ರಾಜಕುಮಾರರು ನಾಲ್ಕು ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾತನಾಡಿದರೆಂದರೆ ಅದನ್ನೇ ಸದರವಾಗಿಗೊಂಡೆಯಾ? ಈ ಕ್ಷಣ ಹೊರಹೋಗದಿದ್ದರೆ ರಾಜಭಟರನ್ನು ಕರೆಸಬೇಕಾದೀತು, ಎಚ್ಚರಿಕೆ.’

ಕೃಷ್ಣ ಗಂಭೀರನಾದ. ‘ವೈದ್ಯರೇ, ಅವಳು ನನಗೆಂದೂ ಶುಭಶಕುನವೇ. ಅವಳ ಕೈಯಿನ ಚಂದನ ಸ್ವೀಕಾರ ನನಗೆಂದೂ ಪ್ರಿಯವಾದದ್ದೇ. ಇನ್ನು ಮೇಲಾದರೂ ಅವಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿ ಗೌರವದಿಂದ ಕಾಣಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ. ಬೇಕಿದ್ದರೆ ಇದನ್ನು ತಾವು ರಾಜಾಜ್ಞೆ ಎಂದಾದರೂ ಭಾವಿಸಬಹುದು.’

ವೈದ್ಯರ ಮುಖ ಬಿಳಿಚಿಕೊಂಡಿತು. ‘ಕೃಮಿಸು ಕುಮಾರ. ನನ್ನಿಂದ ಅಪರಾಧವಾಯಿತು. ಜನರ ಮನದಲ್ಲಿ ಈಕೆ ಅನಿಷ್ಟದ ಸಂಕೇತವೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಆಳವಾಗಿದೆ. ಜ್ಞಾನಾರ್ಜನೆಗಾಗಿ ಗುರುಕುಲಕ್ಕೆ ಹೊರಡಲಿರುವ ನಿನಗೆ ಯಾವ ಅಪಾಯವೂ ಆಗಬಾರದೆಂದು ಹೇಳಿದೆ ಅಷ್ಟೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಹೀಗಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ವಾಗ್ದಾನ ನೀಡುತ್ತೇನೆ’ ವೈದ್ಯರು ತಲೆತಗ್ಗಿಸಿ ಹೇಳಿದರು. ಈಗ ಕೃಷ್ಣ ಮುಂದಿನಂತೆ ಸರಿಸಿಯಾದ.

‘ಬರೀ ವಾಗ್ದಾನ ಸಾಲದು ವೈದ್ಯರೇ. ಈಗಾಗಲೇ ನಡೆದಿರುವ ತಪ್ಪಿಗೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವಾಗಲೇಬೇಕು. ಈಕೆಯ ವಕ್ರಸ್ಥಿತಿ ಹುಟ್ಟಿದಿಂದಲ್ಲದೆ ದೀರ್ಘಕಾಲದ ಜ್ವರದಿಂದಾದುದಂತೆ. ಈ ವಕ್ರತೆ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಮತ್ತೆ ಪೂರ್ವಸ್ಥಿತಿಗವಳನ್ನು ತರಲು ನಿಮ್ಮ ವೈದ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ತ ಚಿಕಿತ್ಸಾ ವಿಧಾನಗಳಿಲ್ಲವೇ?’

‘ಅಸಾಧ್ಯವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗದು ಕುಮಾರ, ಆಯುರ್ವೇದ ಪರಿಣತ ಋಷಿ ಮುನಿಗಳಿಂದ ನವನವ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಆವಿಷ್ಕಾರಗಳು ಅನಾದಿ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ನಿನ್ನ ಅಸಾಧ್ಯವಾದದ್ದು ಇಂದು ಸಾಧ್ಯವಾದ ಅನೇಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳಿವೆ. ಆದರೆ ಇದು ನನ್ನೊಬ್ಬನಿಂದಾಗುವ ಕಾರ್ಯವಲ್ಲ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಆಶ್ರಮಗಳಿಂದ ಅಸ್ತಿ, ನರ ಹಾಗೂ ವರ್ಮಕಲೆಯ ಪರಿಣತರನ್ನು ಕರೆಸಿ ಸಮಾಲೋಚನೆ ನಡೆಸಿ ಇದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುವ ವಿಶೇಷ ಔಷಧೀಯ ದ್ರವ್ಯಗಳು, ತೈಲಗಳು, ಮೂಲಿಕೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಸಿ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ನಡೆಸಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಈಕೆಯ ವಕ್ರತೆ ನೇರವಾಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆ. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಅಪಾರ ಧನ, ದೀರ್ಘಕಾಲದ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಅವಶ್ಯ.’

ನಿಮಗದರ ಚಿಂತೆ ಬೇಡ. ರಾಜಬೊಕ್ಕಸದಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ತಗಲುವ

ವೆಚ್ಚ ನಿಮ್ಮ ಕೈಸೇರಲಿದೆ. ಜೊತೆಗೆ ನನಗೆ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲಿರುವ ಭರವಸೆಯ ಕುರುಹಾಗಿ ನಮ್ಮ ಗೋಶಾಲೆಯಿಂದ ಎರಡು ಹಾಲು ಕರೆಯುವ ಗೋವುಗಳು ನಿಮ್ಮ ಮನೆ ಸೇರಲಿದೆ. ನಾನು ಗುರುಕುಲ ವಾಸ ಮುಗಿಸಿ ಬರುವ ವೇಳೆಗೆ ತ್ರಿವಕ್ರ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಹೊತ್ತ ಈಕೆ ನಾ ನೀಡಿದ ‘ಸುಂದರಿ’ ಎಂಬ ನಾಮಧೇಯಕ್ಕೆ ಅನ್ವರ್ಥವಾದರೆ ನನಗಷ್ಟೇ ತೃಪ್ತಿ’ ಎಂದ ಕೃಷ್ಣ.

ಸುದೀರ್ಘ ಕಾಲ ಸಂದೀಪನಿಗಳ ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ರಾಜೋಚಿತ ವಿದ್ಯೆಗಳ ವ್ಯಾಸಂಗ ಮುಗಿಸಿ ಮಥುರೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದಾಗ ಪ್ರಜೆಗಳು ಊರಲ್ಲಾ ಸಿಂಗರಿಸಿ ತಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿನ ವಾಸುದೇವನನ್ನು ಪೂರ್ಣಕುಂಭದೊಡನೆ ತಾಯಿ ದೇವಕಿಯ ಭವನದ ಬಳಿ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದರು. ಅವಗಂಠನವತಿಯಾದ ಸ್ತ್ರೀಯೊಬ್ಬಳು ಆರತಿ ಎತ್ತಿ ಘಮಘಮಿಸುವ ಚಂದನದ ಬೊಟ್ಟಿಟ್ಟಳು. ಸುಗಂಧ ಅವನ ನೆನಪನ್ನು ಮೀಟಿತು.

‘ನೀನು...ನೀನು ...ಯಾರಮ್ಮಾ?’

ಮಗನನ್ನು ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ದೇವಕಿ ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವಿತ್ತಳು.

‘ವಾಸುದೇವ, ಇವಳು ನಿನ್ನ ಸುಂದರಿ. ನಿನ್ನಿಂದ ಅವಳ ವಕ್ರತೆ ನೀಗಿ ಎಲ್ಲರ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಸುಂದರಿಯಾಗಿದ್ದಾಳೆ’ ಕೃಷ್ಣ ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿದ.

‘ನನ್ನಿಂದ! ಅದು ಹೇಗಮ್ಮಾ? ನಾನು ಮಾಡದ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ನನ್ನನ್ನೇಕೆ ಹೊಣೆ ಮಾಡುವೆ? ಗೋಕುಲದಲ್ಲೂ ನನ್ನದು ಇದೇ ಕಥೆಯಾಗಿತ್ತು. ಗೋಪಿಕೆಯರ ಚಾಡಿ ಮಾತು ಕೇಳಿದ ತಾಯಿ ಯಶೋದೇ ನನ್ನನ್ನು ನವನೀತ ಚೋರನೆಂದೇ ಗುರಿಸಿದ್ದಳು.’

‘ವಾಸುದೇವ, ನೀನೇನೇ ಹೇಳಿದರೂ ನನ್ನ ಈ ಶಾಪ ವಿಮೋಚನೆಯಾದದ್ದು ನಿನ್ನಿಂದ’ ಅವಗಂಠನ ಸರಿಸಿದ ಸುಂದರಿ ಮೆಲ್ಲನುಸುರಿದಳು.

‘ನಿನ್ನ ಶಾಪ ವಿಮೋಚನೆಯಾದದ್ದು ವೈದ್ಯಕೀಯ ಪರಿಣತರಿಂದ ಹಾಗೂ ನಿನ್ನನ್ನು ಶುಶ್ರೂಷೆ ಮಾಡಿದ ಸಹಾಯಕಿಯರಿಂದ.’

‘ಇರಬಹುದು ನನ್ನ ದೇವರೇ. ನಾನು ರೋಗಗೀಡಿತಳಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದೆ. ರಾಜ ವೈದ್ಯರು ನಿತ್ಯವೂ ನೋಡಿ ಎಲ್ಲರಂತೆ ಅಸಹ್ಯ ಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರಷ್ಟೇ. ನನ್ನ ಕುರೂಪ ನೀಗಿದರೇ? ನನ್ನ ಪರಿವರ್ತನೆಯಾದದ್ದು ನಿನ್ನಿಂದ. ನೀನು ತೋರಿದ ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿ, ತ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿಯಿಂದ.’

‘ಸುಂದರಿ, ನನ್ನದಲ್ಲದ ಕಿರೀಟ ನನಗೇಕೆ? ತೆಗೆದು ಬಿಡಮ್ಮಾ’ ಕೃಷ್ಣ ನಾಟಕೀಯವಾಗಿ ಕೈ ಮುಗಿದು ನಿಂತ.

‘ಕಾಲ ಮಿಂಚಿದೆ ದೊರೆ. ನೀನೇ ನಿನ್ನ ಕರಕಮಲದಿಂದ ನನ್ನ ಬೆನ್ನು ಸವರಿ ವಕ್ರತೆ ಮಾಯ ಮಾಡಿದೆಯಂತೆ. ಹಾಗೆಂದು ಜನಪದ ಕವಿಗಳು ಹಾಡುತ್ತಾ ಸುತ್ತುತ್ತಾ ಜನಮನದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನೀನೇ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಹೊರಲೇಬೇಕು’ ಎಂದಳು ಸುಂದರಿ.

ಸುಂದರಿಯ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಎಳ್ಳಷ್ಟೂ ಉತ್ತೇಜ್ಜೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇದು ಎಲ್ಲರ ಮನದಲ್ಲಿ ಬೇರೂರಿ ಶತಶತಮಾನದ ಬಳಕವೂ ದಾಸವರೇಣ್ಯರೂ ಇದನ್ನೇ ಹಾಡಿದ್ದು.

ಮುರುಡು ಕುಬ್ಜೆಯ ಡೊಂಕ

ತಿದ್ದಿರೂಪವ ಮಾಡಿ

ಸೆರೆಯ ಬಿಡಿಸಿ ಕೊಟ್ಟನಾ...

ಗರುಡಗಮನ ಸಿರಿ ಪುರಂದರ ವಿಠಲನ

ಶರಣಾಗತ ಸುರಧೇನು ರಂಗಯ್ಯನ...